

Horia Balta
candidat pentru
Director departament

PLAN MANAGERIAL

Un lider autentic nu este un căutător de consens, ci un model de consens.
Martin Luther King, Jr.

În conceperea acestui material am avut în gând să descriu doar idei proprii, oarecum originale, legate de diversele subiecte, considerând ca prea redundant pentru destinatarii cărora se adresează, colegii din departament, să repet pe cele care, evident că le am și eu în vedere, însă sunt prea cunoscute.

Motivație

Pentru cei care vor fi când noi nu vom mai fi.

Mi-a rămas în minte o afirmație a regretatului profesor Anton Policec. Într-o ședință de catedră, domnia sa, luând cuvântul afirma: „Mă uit în jur și constat că aproape toți mi-ați fost studenți...”. Știam atunci că nu voi uita vorbele domnului profesor. Mă întrebam dacă gândul care le-a produs este unul trist, generat de unele regrete sau, dimpotrivă, de mulțumire față de cariera domniei sale. Probabil din ambele ingrediente. Știam atunci că-mi voi reaminti mereu, ca un memento mori, că va veni și vremea când voi fi eu în măsură să rostesc vorbele acelea. Fără echivoc, pentru fiecare dintre noi, vremea aceea va veni. Și vom putea rosti, fără a greși, vorbele profesorului Policec. Singurul echivoc este asupra ingredientelor gândului care ne va încerca...

A-ți crede, probabil, voi spune acum că ar mai fi timp să fac și să-mi induc „îndulcirea ingredientelor”. Nu, nu cred asta. Timpul meu a trecut! Cred, însă, că pot influența în pozitiv timpul celor ce-mi urmează. Nu propun, ca obiectiv strategic al planului managerial, să populez, cu noi tineri colegi, departamentul nostru. E prea puțin timp, 4 ani, pentru asta. Îmi propun, doar, să concep, în 4 ani, o strategie de lungă durată prin care departamentul de Comunicații să devină atractiv pentru tineri și, mai important, acei tineri să fie bine pregătiți și bine aleși. Strategia în cauză nu am cum să o văd din acest moment, sunt prea multe necunoscute acum. Această strategie este simplu, ce-mi propun și ce vă propun, stimați colegi ai departamentului de Comunicații.

Sincer, în mintea mea, planul meu managerial se limitează la ideea de mai sus. Voi dezvolta, totuși, mai mult, pentru a nu lăsa impresia că nu este ce trebuie, însă ce urmează e doar redundanță. Adevărat, redundanța servește la corecția erorilor.

Viziune asupra disciplinei

Disciplina este o măsură a puterii oricărei forme de organizare socială, de la furnică și albină la om.

Mulți dintre noi repugnă la auzul cuvântului disciplină, asimilând disciplina cu un regim dictatorial de tip fascist. Disciplina, însă, este cea care crează libertate, siguranță, confort, progres, etc, etc. Disciplina nu este un regim militar în care un lider comandant dispune după bunul plac de toate resursele. Disciplina înseamnă reguli stabilite apriori din experiență, tradiție, cultură, necesități, scopuri propuse, resurse, și multe altele. Disciplina, de asemenea permite schimbarea regurilor.

Nu propun să fim mai disciplinați, nu pentru asta am adus în discuție disciplina. În opinia mea, în departamentul nostru există disciplină. (Mă refer aici la respectarea cerințelor impuse de regulamentele UPT.) Lipsesc, în opinia mea, câteva mici bonusuri ale disciplinei (le-aș numi condimente). Comunicarea dintre noi, membrii departamentului de Comunicații. Activități de socializare. Activități de informare. Propuneri de colaborare, (de) elaborări de proiecte. Dar, nu vă speriați, în mod cert, nu doresc să dau sarcini celor neinteresați de subiectele propuse. Apropo de disciplină. Eu gândesc să propun, nicidecum să impun. Doresc să colaborez cu toți colegii pornind prin a învăța să ascult.

Administrarea patrimoniului

Un bun strateg vede în orice pion al său o viitoare damă-regină.

În a pune în valoare ceea ce avem, mă regăsesc cu mult spirit de inițiativă. Îmi amintesc anii 2007-2008, când s-au făcut investiții masive în Politehnică. S-au făcut multe schimbări și renovări. Multe lucruri pozitive și laudabile. Însă și unele mai puțin inspirate. Spre exemplu s-a înlocuit mobilierul. Și s-a cerut să casăm mesele din metal și să acceptăm unele noi din pal melaminat. Eram la parter cu dl Visky, (pentru cei care nu știu, administratorul nostru de atunci) și-mi spunea că venise rectorul, dl Robu și, văzând mesele vechi (de metal) puse pentru înscrierea la admitere, i-a făcut scandal: „să dispară, să fie casate și aruncate”. Deja veniseră noile mese și am putut constata calitatea acestora. Vorbeam cu dl Visky: „Cum să arunci metalul masiv și să rămâi cu așchiile de lemn?!” I-am convocat și pe Andy și pe Radu și mesele sunt și acum la etajul 7. Trebuie doar schimbate plăcile de lemn ce vin peste scheletul metalic și probabil vopsite. Vor fi mult mai rezistente și mai arătoase.

O altă, apropiată, inițiativă administrativă, ar trebui să fie, înlocuirea iluminatului actual, făcut cu tuburi de neon, prin LED-uri. Sincer, mă miră că nu s-a făcut la nivel de universitate până acum și continuăm să cumpărăm tuburi cu neon. Și aici eu aș aplica tehnica pașilor mici. Să înlocuim treptat, pe vreme ce cedează tuburile vechi, cu cele noi cu LED-uri, încercând să nu facem modificări la geometrie (sistemul de prindere). Să nu închei subiectul fără a argumenta că, deși timpul de amortizare a investiției este de câțiva ani, totuși unul dintre beneficiile LED-ului este o lumină „mai sănătoasă” pentru ochi. Ori acest beneficiu apare imediat.

Cu siguranță sunt multe alte cerințe legate de administrarea bunurilor departamentului. Nu mi-am propus să epuizez subiectul ci doar să vin cu câteva

exemple. Sunt conștient că nu realizez acum problematica în ansamblu, însă nici străin de aceasta nu sunt. Și până în prezent m-am implicat în dotarea laboratoarelor noastre. Cunosc barierele ce trebuie depășite pentru realizarea achizițiilor, cele birocratice în special dar și cele de natură financiară. Mă refer, evident, atât la dotarea cu noi piese de inventar cât și la întreținere și reparații. Plus că, experiența trecută arată, regulile achizițiilor se schimbă destul de frecvent și asta îngreunează o strategie coerentă pe termen lung în ce privește achizițiile. O politică mai adecvată este de a „profita” de orice oportunitate. Astfel am procedat la dotarea laboratoarelor și cabinetelor cu instalații de climatizare. Și tot astfel sper să reușim să continuăm.

Relația cu exteriorul (departamentului)

Demnitatea umană este inviolabilă. (Constituția Republicii Federale Germane: Art.1 Die Würde des Menschen ist unantastbar.)

Este o promisiune pe care mi-o fac: să reprezint cu demnitate interesele departamentului și ale colegilor. Mă voi opune oricăror forme de ofensă aduse vreunui dintre colegii din departament. Să fim remunerați conform muncii depuse, să se recunoască meritele și realizările fiecăruia, să fim tratați conform statutului de cadru didactic universitar. Din păcate, experiența anilor trecuți, nu foarte depărtați, mă determină să fac astfel de precizări. Sper totuși, să nu se mai repete acele situații.

Probabil că sunt optimist, dar nu mă văd „înotând” în prea multă birocrație. Spre exemplu, nu am înțeles rostul pontajului?! Nu spun mai mult decât că aș face câteva investigații în acest sens. Eu cred că lipsa oricărei constrângeri în a(-și) organiza timpul este, pe de o parte, un punct de atracție pentru cariera universitară, iar pe de alta este un mijloc spre o eficiență mare în obținerea de rezultate în cercetare. Inspirația nu vine la comandă!

Deși departamentul este „conectat” la „rețeaua” externă prin router-ul Decanat-ului facultății ETcTI (și nu este o critică, este bine pentru coerență să fie așa), cred că trebuie să avem inițiative în a ne conecta cu mediul economic și în mod direct. Nu știu să dau acum soluții concrete, nu am fost implicat în astfel de conexiuni decât foarte puțin. Îmi propun, însă, să voi căuta conectivitatea (prin router sau direct), și pentru simplul fapt că acolo sunt resurse financiare accesibile.

O altă țintă externă, vorbind despre resurse, sunt liceele de unde ne alimentăm cu viitorii studenți. Aici lucrurile îmi sunt mult mai clare. Am deja inițiative în această direcție, doresc să le continui, cu siguranță la o amploare mai mare și mai eficient. Cred că trebuie să depășim nivelul „campaniilor de promovare” în licee pe care le-am făcut până acum. Am susținut și sunt tot mai convins de reușita unei acțiuni de colaborare cu liceele pentru a-i învăța pe elevi, viitorii noștri studenți, matematica și, într-o următoare etapă, fizica. Nu doresc să dezvolt mai mult subiectul aici, am „bifat-o” doar ca o piesă la planul managerial. Punerea în practică va dovedi că am avut sau nu intuiție bună.

Cercetare

Timpul este suficient pentru cei care chiar îl folosesc. (Leonardo da Vinci)

Sigur, nu suntem toți Leonardo da Vinci, dar trebuie să găsim timp să ne apropiem de activitatea de cercetare științifică. Și ca să ne iasă, să folosim eficient timpul, cred că trebuie să punem pe primul loc activitatea de cercetare. Nu spun să neglijăm activitatea didactică în detrimentul celei de cercetare (deși eu nu aș condamna pe cei care fac astfel, câtă vreme evaluarea noastră... știți, nu mai îmi fac păcate), ci să o regândim în sensul de a o favoriza pe prima. Propun, astfel, să facem mai mult pentru studenții buni, să învățăm mai mult timp cu ei.

Implicarea studenților

De la a înțelege până la a ști este a face, o cale lungă.

Posibilitățile noastre colegi și urmași. Așa trebuie să-i considerăm dacă vrem ca și (dintre) ei să se considere astfel. Ca să-ți placă ceva, trebuie să știi acel ceva. Ca să ajungă să știe (și să se nască pasiunea) să-i punem să facă. Pe dascălii! Tot ce facem și noi, dascălii. Dacă noi îi vedem și-i tratăm ca și cum ar fi colegi cu noi, ajung să se vadă și ei astfel și, asta-i tot... vor fi și noi colegi și în Departamentul Comunicații. Nu asta ne dorim?

Oferta educațională

(Zeița) Fortuna ajută pe cei îndrăzneți. (Eneida-Vergiliu)

O vedere atotcuprinzătoare asupra subiectului mi-ar fi greu de realizat. Sunt multe variabile implicate. O analiză mai profundă ar trebui să pornească de la un consens realizat cu mediul economic local. Totuși!

Am afirmat și în urmă cu 4 ani și reafirm și acum: o secție în limba germană! Deși nu am o analiză detaliată și riguroasă asupra impactului unei asemenea (ipotetice) oferte educaționale a facultății noastre, intuiesc că ar avea succes.

O secție în limba germană la ETcTI ar avea în spate industria germană de automobile. Sunt suficiente *interfețe* ale acestei industrii prezente în Timișoara care să justifice interesul pentru o asemenea ofertă educațională. Sunt convins că v-am convins. Cum sunt convins că mă veți întreba: „Dar, cu cine? Cu ce? Cum? Pentru cine?”. Sunt tentat să răspund sarcastic: „Cu nemții. Cu banii lor. Invitându-i! Pentru nemți!” în același ton cu întrebările. Sunt convins, însă, că va funcționa bine. Mai ales dacă o fac nemții. Care ar fi câștigul nostru? Nici întrebarea asta nu este una... binevoitoare. Există la Timișoara! Că o fac tot nemții, nu se vede așa ușor, citind de pe site-ul facultății. Și, mai apoi, nici n-ar da rău. Îi lăsăm pe ei (nemții) cel puțin până învățăm cum trebuie făcut. Ori, o cooperare cu universități germane în a oferi la Timișoara învățământ tehnic universitar în germană... să ne ajute Cel de Sus să fim vrednici!

Timișoara
19.12.2019

Horia Balta